

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a přísedících Bc. Štěpánky Černé, MBA. a Evy Hadravové v hlavním líčení konaném v Praze dne 8.8.2016

t a k t o :

Obžalovaný

H [REDACTED] K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED], adresa pro účely doručování [REDACTED].

je v i n e n , ž e

dne 28. 7. 2013 v době kolem 3.30 hodin v Praze 2, v [REDACTED], dostihl poškozenou L. Š. [REDACTED], nar. [REDACTED], kterou přitiskl k domu č. [REDACTED], přičemž jí držel zezadu za krk a snažil se jí stáhnout šotky, což se mu nepodařilo, neboť se mu poškozená vysmekla a utíkala směrem k domu č. [REDACTED] v němž bydlí, a ve snaze se v domě ukrýt odemkla dveře, ale obviněný ji dostihl, strčil nohu do dveří a vešel s ní do domu, kde ji v suterénu na schodech povalil na záda, stáhl jí šortky a kalhotky; a svým ztopořeným penisem se opakovaně snažil proniknout do její vaginy a poškozenou donutit k souloži, což se mu přes aktivní odpor poškozené nepodařilo, načež vstal a ve stoje ejakuloval na tvář poškozené,

poté jí sperma setřel z tváře rukou, omluvil se jí a nabídl jí peníze, které poškozená odmítla, a z domu odešel,

t e d y v úmyslu donutit jiného násilím k pohlavnímu styku a spáchat takový čin souložil se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, avšak k dokonání činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

za tento trestný čin a dále za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. [REDAKCE] ze dne 15.7.2015, který nabyl právní moci dne 7.8.2015,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **60 (šedesáti) měsíců.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické formou ambulantní.

Podle **§ 43 odst. 2** tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10, sp.zn. [REDAKCE] ze dne 15.7.2015, který nabyl právní moci dne 7.8.2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení byl prokázán skutkový děj, jak byl uveden shora ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný dne 28. 7. 2013 v době kolem 3.30 hodin v Praze 2, v Mánesově ulici, dostihl poškozenou L. Š. [REDAKCE] nar. [REDAKCE]. Poškozenou přitiskl k domu č. [REDAKCE] držel jí ze zadu za krk a snažil se jí stáhnout šotky, což se mu nepodařilo, neboť se mu poškozená vysmekla a utíkala směrem k domu č. [REDAKCE] v němž bydlí. Snažila se v domě

ukrýt a odemkla dveře, které za sebou však nezabouchla, když se to snažila napravit, obžalovaný ji dostihl, strčil nohu do dveří a vešel s ní do domu. Následoval poškozenou do suterénu domu a na schodech ji povalil na záda, stáhl jí šortky a kalhotky, a svým ztopořeným penisem se opakovaně snažil proniknout do její vaginy a poškozenou donutit k souloži. Když se mu to přes aktivní odpor poškozené nepodařilo, vstal a ve stoje ejakuloval na tvář poškozené. Následně obžalovaný sperma setřel z tváře poškozené rukou, omluvil se jí a nabídl jí peníze. Poškozená peníze odmítla a obžalovaný z domu odešel.

Obžalovaný H **K** vypověděl následující. Čistý příjem obžalovaného činí zhruba **tis. Kč**. Je zaměstnán v **jako**. Nemá žádné dluhy, nejsou proti němu vedeny žádné exekuce. Uvedl, že v předmětný den se vracel z koncertu v Liberci, byl tam spolu s kapelou, kterou následně rozvážel, vykládal jejich nástroje i své kolegy z kapely. Koncert v Liberci začínal kolem 23 hodiny, byl hodinový, kolem půl jedné se balilo a odjížděli do Prahy. Mohl tak dorazit do místa svého bydliště zhruba ve 3 hodiny ráno. Poté, co rozvezl kolegy z kapely, zastavil se doma, tak tam zjistil, že nemá nic k jídlu a že se potřebuje někam dojít najíst. V té době bydlel na adrese **nebo** už si přesně nepamatuje, v domě je **. V okolí neměli nikde otevřeno, tak šel přes náměstí** **poté** **směrem na Hlavní nádraží. V** **potkal slečnu I** **Všiml si jí již z dálky na protější straně chodníku, zdála se mu neklidná, proto šel k ní a ptal se jí, zda je v pořádku, zda se jí nic nestalo. Slečna byla uplakaná, avšak nepůsobila nijak opile. Obžalovanému připadala spíš citově neklidná, podrážděná, přecitlivělá. Snažil se jí proto rozveselit, slečna si sedla na schod před vchodem a hledala něco v kabelce, utírala si slzy. Potom se usmála. Nato jí obžalovaný řekl, že jí to takhle sluší a vyzval ji, aby si s ním šla koupit něco k jídlu na Hlavní nádraží, že by jí to třeba pomohlo. Slečna si hrála s vlasy, řekla obžalovanému, že bydlí kousek vedle a poprosila ho, aby ji doprovodil. Měl ji při doprovodu podpírat. Popošli jenom kousek, poškozená odemkla a chtěla, aby šel s ní do domu. Je to sice dávno, ale na takové věci se nezapomíná. Ve vchodu do domu se na obžalovaného pověsila úplně, dráždila ho v rozkroku nejprve stehnem a potom, když se přesunuli k poštovním schránkám, tak i rukou přes kalhoty. Obžalovaný si nejprve myslel, že půjdou k poškozené domů, to zřejmě nechtěla, protože ho zavedla někam po schodech směrem dolů. Tam stál opřený o zábradlí na spodním schodišti a poškozená mu rozepnula kraťasy a uspokojovala ho rukou. Obžalovanému se ztopořil penis a začal hladit poškozenou přes oblečení, snažil se jí rozepnout, ale ona se bránila nebo spíš ho vzala za ruku a vedla ho dál do suterénu, tam pak pokračovala v hlazení rukou. Uspokojovala tak obžalovaného rukou a možná i orálně, on jí vzápětí ejakuloval na tvář, protože ona u toho klečela. Vše bylo velice rychlé a spontánní. Poté mu v zadní kapse u kalhot něco nahmatala a ptala se ho, co tam má. Obžalovaný vytáhl 6 dvoutisícovek a ukázal jí je. Vše, co s poškozenou zažil, se mu líbilo a v tu chvíli ho napadlo, zda to není nějaká profesionálka, a proto jí nabídl peníze. Po této nabídce se vše otočilo o 180°, poškozená se urazila a řekla obžalovanému, aby odešel. On se začal omlouvat, že to takhle nemyslel, že to bylo pouze dáno okolnostmi, jak se to vše seběhlo, prosil poškozenou o telefonní číslo, že by se s ní rád ještě někdy viděl. Poškozená mu telefonní číslo nedala a on posléze odešel. O tom, že celou událost nahlásila jako znásilnění, se obžalovaný dozvěděl až následně u podání vysvětlení na policejní stanici. Celá událost mohla trvat tak 10 až 12 minut, možná ani ne. Poškozenou nikdy předtím ani poté neviděl, alespoň si to nevybavuje. Poškozená měla na sobě nějaké**

světlejší kraťasy a tričko, víc si obžalovaný nevybavuje. On sám měl na sobě modré letní kárované kraťasy a také tričko. K dotazu pak obžalovaný uvedl, že nemá zkušenosti s placeným sexem, že není zvyklý za sex platit. Rovněž běžně nenosí po kapsách tak vysokou hotovost, ale ten večer dostal honorář za koncert, a proto měl v kapse výjimečně větší obnos peněz. Jak již uvedl, původně se šel najíst a předpokládal, že si dá něco k jídlu na Hlavním nádraží v Burgerkingu, kam v takovýchto případech chodíval, neboť se tam zavírá až ve čtyři hodiny ráno. Ještě jednou zopakoval, že poškozenou oslovil proto, že na něj působila neklidným dojmem, něco si pro sebe mumlala, rozhazovala rukama, a proto šel k ní a ptal se jí, zda se jí nic nestalo, zda je v pořádku. Povídali si spolu, obžalovaný si však nepamatuje, o čem. Poškozená na něj rozhodně nepůsobila opilým dojmem, mluvila plynule, avšak potichu, alkohol z ní necítil, nebyla nijak špinavá a obžalovanému se líbila. Po celou dobu byla iniciativnější poškozená a nijak proti ničemu, co se dělo, neprotestovala. Obžalovaný o celé situaci ještě vyprávěl svým kamarádům, že to bylo celé takové zvláštní, a ještě se s kamarádem smáli, že poškozená spíše sbalila obžalovaného než naopak a on se tím v podstatě v práci chlubil kamarádům. V tomto směru navrhuje výslech svého kamaráda Z. [REDAKCE] D. [REDAKCE], který by toto mohl potvrdit. Dále navrhuje výslech svého bratra A. [REDAKCE] V. [REDAKCE], kterému se s tímto rovněž svěřoval. Obecně ke svým sexuálním vztahům uvádí, že se běžně seznamuje jednak na koncertech, jednak v klubu nebo v hospodě apod. V době, kdy se stalo, co je mu kladeno za vinu, buď žádnou známost krátce neměl, a nebo měl přítelkyni, již si to nepamatuje. Důvod, proč poškozená plakala, když jí oslovil, nezná, ona mu to neřekla, i když se ptal.

Ve věci byla dále slyšena **svědkyně poškozená I. [REDAKCE] Š. [REDAKCE]**, která uvedla k věci následující. Poškozená v předmětný den oslavovala se svými kamarádkami a kamarády v klubu [REDAKCE]. Jedna z kamarádek měla narozeniny, a tak měly v tomto podniku sraz a byly zde až do ranních hodin, poté poškozená odcházela klasickou cestou domů do [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že odcházela z ulice [REDAKCE] vedla její cesta přes Národní třídu, přes Václavské náměstí průchodem do [REDAKCE] do [REDAKCE] jako vždy, když odcházela z podobné oslavy. Co se týče času, kdy se vracela, mohlo to být kolem třetí až půl čtvrté k ránu. Určitě alkohol popíjela, byla přiopilá, nedovede však zpětně říct, kolik toho vypila, pije víno, alkohol tvrdý nepije. V [REDAKCE] již měla připravené v ruce klíče od domu od vchodových dveří. Na druhé straně ulice viděla muže, který na ni začal mluvit, přešel směrem k ní a začal se jí na něco ptát. Říkal poškozené, že je hezká slečna a začal na ni sahat a pokusil se jí stahovat šortky. Poškozená se mu nějakým způsobem vyvlékla a rozeběhla se směrem ke dveřím, ty otevřela a vešla do domu a směřovala směrem ke svému bytu. V té době bydlela ve sklepním bytě. Zpětně se domnívá, že její velkou chybou bylo to, že nedověřela vstupní dveře domu, ty se zavíraly pomalu, a když si toho všimla, začala se vracet, aby je dovřela, kdyby byla pokračovala ke svému bytu, tak by k celé události patrně nedošlo, neboť by se stihla v bytě zamknout. Bohužel tuto chybu udělala a začala se vracet, mezitím obžalovaný přišel do domu a dostihl ji ve sklepní části domu. Tam poškozenou povalil, nebyl nijak agresivní, začal na ni mluvit, říkal jí, že je moc hezká, že se jí velice omlouvá, ale že to prostě musí udělat. Začal poškozené svlékat kraťasy a poté i kalhotky, v tu chvíli se již poškozená všimla, že obžalovaný má ztopořené přirození vyndané z kalhot a vzápětí se do ní snažil vniknout. Neustále na ni mluvil, říkal, že se omlouvá, že to musí udělat. K vlastnímu pohlavnímu styku nedošlo, neboť poškozená měla menstruaci

a měla zavedený menstruační tampon. Celý průběh byl v podstatě velmi rychlý, neboť obžalovaný vzápětí ejakuloval, to si poškozená pamatuje, neboť měla ejakulát na tváři. Pak ji obžalovaný pohladil a stále se jí omlouval, následně jí nabízel peníze. Poškozená má pocit, že to byla velká částka, avšak netuší, jaká. On se omlouval, ona na něj křičela, ať táhne, ať už ji nechá, ať odejde. Obžalovaný se neustále omlouval, otočil se, nasadil si kapuci a odešel z domu. Poté poškozená odešla do svého bytu, kde se chvíli vzpamatovávala, a nato zavolala kamarádce M. [REDAKCE] N. [REDAKCE]. Tato kamarádka společně ještě s další kamarádkou za poškozenou přijely, poškozená jim naznačila, co se stalo, a následně počkaly na policii, kterou zavolala M. [REDAKCE] S. [REDAKCE], když policie přijela, vše si nafotili a vyslechli si poškozenou. Trvání celé události odhaduje poškozená zhruba na 2 minuty, vše proběhlo velmi rychle. To, co jí obžalovaný říkal zpočátku, když byli ještě na ulici, se v zásadě týkalo jejího vzhledu, když přišel blíž, což už bylo poškozené nepříjemné, dala mu najevo, že se s ním nechce bavit, on však stále dokola opakoval, jak je hezká a jak se mu líbí. Poškozená ho odmítala, neměla žádný důvod se s ním bavit, již na ulici na ni sáhnul, ale k sexuálnímu kontaktu došlo až v domě. Dole v domě poblíž bytu poškozené nefungovalo světlo, pouze z okna z ulice, kde již nebyla tak velká tma, byl patrný obrys obžalovaného a poškozená zběžně zahlédla i jeho obličej. Poškozená nekřičela, pouze zvyšovala hlas a říkala obžalovanému, ať nic takového nedělá. Rozhodně obžalovaného nesváděla, neboť muži ji sexuálně nezajímají, je lesbička. Žije s partnerkou, nemá s muži problém, nicméně ji sexuálně nepřitahují a nikdy s mužem nespala. Poškozená dále uvádí, že se určitě jednalo pouze o jednu osobu, která ji napadla, je si vědoma toho, že v roce 2013 uváděla, že zahlédla dva muže, ale byla z celé situace zmatená, určitě se jednalo pouze o jednu osobu. V té době jistě neužívala žádné drogy, avšak pila alkohol. V předmětný den si zřejmě vzala malou dávku [REDAKCE], který jí zklidňoval, neboť trpí [REDAKCE] a tento lék měla předepsaný. [REDAKCE] se předepisuje na tuto poruchu proto, aby poškozená nedělala různé rituály tak často, jak k nim má tendenci. Ve spojení s alkoholem nezažila, že by tento lék způsoboval nějaké nestandardní reakce. Po celé události se do tří týdnů odstěhovala z předmětného bytu, který se nacházel ve sklepní části domu. Ve sklepní části byly ještě další dva byty, jeden byl v rekonstrukci a druhý byl patrně obydlený, avšak poškozená se se sousedy příliš nepotkávala. Co se týče osvětlení v domě, nahoře v domě bylo osvětlení automatické, ve sklepě pak už nebylo a u jejího bytu bylo šero, neboť to bylo ráno, nebyla zde taková tma jakoby bývala byla např. o půlnoci. Poškozená pak ještě přesněji popsala, jakým způsobem se bránila. Obžalovaného odháněla, odstrkovala ho oběma rukama, avšak nekřičela, dnes nechápe, proč nekřičela, pouze na obžalovaného mluvila a odstrkovala ho od sebe, pak ji stáhl šortky i kalhotky ke kolenům, poškozená ležela zády na zemi, obžalovaný stál výš nad ní na schodech, ale určitě na poškozené neležel, byl příkrčený, stál nad ní a pokoušel se do ní vniknout, ale určitě na ní neležel. Při ejakulaci byl příkrčený v nohou, poškozená stále ležela a měla pak ejakulát na tváři. Obžalovaný ji pohladil, omlouval se jí, nabízel jí peníze, a ona mu řekla, ať táhne, ať odejde. Pak obžalovaný skutečně odešel. Poškozená byla v podstatě po celou dobu ve stejné pozici, byla v šoku, nemohla se pohnout. Poškozená uvádí, že po ní obžalovaný nechtěl telefonní číslo, pouze se jí omlouval. Poškozená neměla nikdy pohlavní styk s mužem, pokud je v lékařské zprávě uvedeno datum o poslední chtěné souloži, pak se zcela jistě jednalo o soulož se ženou.

Výslech poškozené probíhal v nepřítomnosti obžalovaného, který byl následně s výpovědí poškozené seznámen a k tomu uvedl, že tak, jak uvádí poškozená, se celá věc

nestala, že je to výmysl, že ji rozhodně nestahoval ani kalhoty ani kalhotky a nestál na schodech nad ní.

Svědkyňe M [REDACTED] N [REDACTED] uvedla k věci následující. V předmětný den byly na oslavě narozenin, s poškozenou se svědkyně zná již dlouho. Oslava narozenin se konala nejprve v jiném baru, pak se přemístily do klubu, kde tančily. Svědkyně je bývalou přítelkyní poškozené. V klubu tancovala s jinou ženou, kterou zná, a poškozená za ní několikrát přišla, nelíbilo se jí, že tančuje s někým jiným. Svědkyně ji však ignorovala, když potom přišla poškozená naposledy, oznámila, že jde domů a odešla, bylo to spíše vynucování pozornosti než hysterická scéna. Poškozená totiž není žárlivá a nedělá scény, je to velmi tichý, čistý člověk, rozhodně není hysterka. Poškozená odešla zhruba 1,5 hodiny předtím, než odcházela svědkyně s další svědkyní **M [REDACTED] S [REDACTED]**. Poškozená odcházela opilá a rozrušená, neboť došlo k hádce. Nicméně nebyla opilá natolik, aby se motala nebo byla nějak dezorientovaná, v takovém stavu by jí totiž děvčata nenechala odejít samotnou. Je pravda, že poškozená bere lék [REDACTED], svědkyně neví, zda se na tento lék smí konzumovat alkohol či ne. Dále svědkyně neví, zda poškozená lék v inkriminované době užívala. Poškozená trpí [REDACTED] [REDACTED], léky nebere stále, protože ji příliš utlumují, takže určitou dobu byla zaléčená, je to stále takové nahoru dolů, ty léky bere proto, aby nevykonávala stále dokola stejné úkony (jako je např. při odchodu z bytu kontrola, zda jsou utaženy všechny kohoutky, zda neteč voda apod.). Pokud svědkyně ví, tak poškozená nikdy neměla sexuální kontakt s muži, nicméně poškozená se jí v tomto směru nesvěřovala. V předmětný den popíjeli v baru všichni zúčastnění, svědkyně odcházela zhruba 1,5 hodiny poté, co odešla poškozená. Když již byla svědkyně na cestě domů, šla pěšky s **M [REDACTED] S [REDACTED]** tak jí volala poškozená telefonem a sdělovala jí, že jí někdo ublížil, ptala se, zda za ní může svědkyně přijet. Svědkyně spolu s **M [REDACTED] S [REDACTED]** zavolaly taxi a jely k poškozené domů. Poškozená byla zcela mimo, svědkyně ji tedy objala a chvíli spolu ležely v objetí, pak se jí obě svědkyně opatrně ptaly, co se vlastně stalo. Všechny si uvědomovaly, že je nutno zavolat policii, ale poškozená se zprvu trochu bránila, nechtěla, aby policie přijela, nakonec se domluvily, že policii zavolají. Policie přijela, poškozená jela spolu se svědkyněmi na policejní stanici a pak do nemocnice, následně po návštěvě nemocnice odjely ke svědkyni domů.

Ve věci byla dále slyšena **svědkyně M [REDACTED] S [REDACTED]** která uvedla následující. V předmětný večer byly ve dvou klubech, neboť slavily narozeniny. Poškozená odcházela dříve než svědkyně spolu s **M [REDACTED] N [REDACTED]**. Obě svědkyně odcházely asi hodinu po poškozené. Šly pěšky přes Národní třídu, kde si daly burito a pak druhé svědkyni zazvonil telefon, volala jí poškozená. Svědkyně si nepamatuje přesně, co poškozená **M [REDACTED]** do telefonu říkala, neboť to neslyšela, viděla však, že **M [REDACTED]** je z toho v šoku. Nedokáže uvést přesně, jakými slovy to poškozená popsala, ale určitě obě svědkyně věděly, že šlo o sexuální násilí. Protože poškozená chtěla, aby **M [REDACTED]** přijela hned za ní, vzaly si obě svědkyně taxi a jely za poškozenou. Svědkyně si přesně nepamatuje, jak se do domu poškozené dostaly, zda byl otevřený, rozhodně jim však nepřišla otevřít poškozená. Poškozená ležela v posteli a plakala, **M [REDACTED]** si k ní na chvíli přilehla a snažil se ji tišit. Poškozená se neustále ptala, proč to lidi dělají, proč se tohle na světě děje, stále se tak ptala dokola, nic jiného v podstatě neřekla. Nakonec poškozená souhlasila s tím, že zavolají policii, neboť obě svědkyně se domnívaly, že by nebylo dobré policii volat přes odpor poškozené.

Poškozená jim nijak blíže nepopisovala, co se stalo, to popsala až policistům. Sama svědkyně zná poškozenou zhruba tři a půl roku. Neví, zda v té době poškozená užívala nějaké léky, ví však, že se léčila s určitou diagnózou, avšak neví, s jakou. Dále ví, že byla období, kdy se nic nedělo, někdy nějaké léky užívala, někdy ne. Protože v té době byly spolu častěji a pravidelně, svědkyně uvádí, že nejde poznat, zda poškozená léky bere nebo nebere. Co se týče konzumace alkoholu, svědkyně uvádí, že poškozená je zvyklá pít a poměrně dost vydrží, v předmětný den pili všichni hodně, ale poškozená rozhodně nebyla v takovém stavu, aby to bylo možno označit za opilá, byla v náladě, ale opilá rozhodně ne. Svědkyně uvádí, že si nepamatuje, že by se poškozená před odchodem z klubu s někým hádala, žádnou hádku si nepamatuje. Domnívá se, že v té době poškozená žádnou přítelkyni neměla a byla sama. Co se týče vlastního napadení, popsala vše poškozená policistům a svědkyně si nepamatuje, co si vlastně zvizualizovala ona na základě toho, co popsala poškozená policistům a co poškozená říkala jí, proto nechce nic konkrétního uvádět. Svědkyně má však pocit, že jí M. [redacted] těsně poté, co jí poškozená volala telefonem, říkala, že poškozenou snad přepadli dva muži. Následně na policii již s poškozenou nejela, myslí si, že pro ni přijela sanitka a nejprve ji odvezla na vyšetření a až pak probíhaly výsledky. Policii volala svědkyně, a když jí svědkyně popisovala, že mělo dojít k sexuálnímu násilí a že na něm možná byli účastní dva muži, tak jí policistka říkala, že raději rovnou pošle zdravotníka. Přesně si však svědkyně nepamatuje, má pocit, že s poškozenou odjížděla sanitkou i M. [redacted]

Ve věci byli dále slyšeni **svědci Z. [redacted] D. [redacted]** (kolega obžalovaného) a A. [redacted] V. [redacted] (bratr obžalovaného). Oba vypověděli v podstatě shodně, že se jim obžalovaný několik dní po události, která je nyní předmětem trestního stíhání, svěřil, že zažil zajímavý sexuální zážitek a popsal jim, jak byl „sbalen“ sympatickou a krásnou slečnou a jak tato byla sexuálně aktivní a obžalovaného to velmi zaujalo a překvapilo.

V hlavním líčení byli slyšeni znalci, **prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D. a MUDr. Luděk Daneš**, kteří vypracovávali společně znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, přičemž znalec MUDr. Daneš má specializaci na psychiatrii - sexuologii a prof. Weiss na klinickou psychologii.

Znalci dospěli k závěru, že u obviněného je přítomna parafilie (sexuální deviace), konkrétně patologická sexuální agresivita, kterou trpěl i v době spáchání činu. Jeho schopnost rozpoznávací byla zachována v plné míře, schopnost ovládací byla snížena měrou podstatnou, a to právě vlivem sexuální deviace. Pobyť obviněného na svobodě je ze sexuologického hlediska nebezpečný a znalci proto navrhnou uložení ochranného léčení sexuologického ústavní formou. Obviněný je schopen účasti na trestním řízení a chápe jeho smysl. Nebylo zjištěno, že by jednal pod vlivem alkoholu nebo že by se u něho jednalo o patickou opilost. Psychiatrickým vyšetřením nebyla zjištěna u obviněného přítomnost žádné duševní poruchy.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. L. [redacted] Daneš zcela odkázal na svůj písemný posudek a setrval na jeho závěrech. Nadto dodal: Spolu s kolegou psychologem vyšetřili obžalovaného po stránce psychiatrické, sexuologické i psychologické. Nejistili přítomnost žádné duševní choroby či poruchy ve smyslu psychózy, zjistili přítomnost sexuální deviace, a to patologickou sexuální agresivitu. Schopnosti rozpoznávací obžalovaného hodnotili jako zachované v plné míře, schopnost ovládací pak byla v důsledku

přítomnosti výše uvedené sexuální deviace snížena měrou podstatnou. Pobyt obžalovaného na svobodě z výše uvedených důvodů je pro společnost nebezpečný, a proto znalci navrhli ochrannou sexuologickou léčbu formou ústavní. K závěrům o sexuální deviaci obžalovaného znalci dospěli jednak vyšetřením obžalovaného, dále studiem spisového materiálu, falopletismografickým vyšetřením a na základě všeho výše uvedeného vyplynuly jejich závěry o sexuální deviaci. To, zda se v závěru svého jednání obžalovaný poškozené omluvil či ne, není pro závěr znalců úplně podstatné. Podstatný je naopak průběh jeho jednání, pokud jednal takovým způsobem, jak vypovídá poškozená, pak jeho jednání nese známky charakteru výše uvedené patologické sexuální agresivity. To, že se na závěr útočník omlouvá, s tím se znalci občas setkávají. Znalcům bylo známo i to, že obžalovaný byl stíhán pro jiný sexuální delikt, kdy na závěr rovněž nabízel poškozené peníze. Nabízení peněz má tak jistou vypovídací hodnotu, a to v obou případech, kdy obžalovaný poškozeným nabízel peníze a v obou případech popíral děj tak, jak je uveden ve spisu. Dále znalec uvedl, že v průběhu vyšetření neměl obžalovaný absolutně žádný náhled na to, že by trpěl jakoukoliv sexuální deviací. Neměl žádné výčitky svědomí, jediné, čeho litoval, bylo, že nabízel peníze poškozené. Pro uvedenou patologickou sexuální deviaci je typické, že nedochází ke kontaktu předtím, tzn. chybí pokus seznámit se, získat vstřícnost poškozené a vlastním cílem je pouze sexuální uspokojení pachatele, nikoliv kontakt, tzn. namlouvání a podobné procesy, které probíhají při běžném seznámení před sexuální aktivitou. Hlavním cílem je tedy sexuální uspokojení a pachatel v těchto případech jde i přes případný odpor oběti. Výpověď obžalovaného pak zapadá do charakteru celého spisového materiálu i vlastního vyšetření. Vyšetření bylo doplněno i o laboratorní falopletismografické vyšetření, při kterém byla prokázána pozitivní reakce obžalovaného na agresivní podněty. I toto vyšetření pak zapadalo do diagnózy, kterou znalci stanovili. Znalec dále uvedl, že za situace, kdy by výpověď poškozené byla nepravdivá, tak ani tato skutečnost nemůže změnit výsledky laboratorního vyšetření. Laboratorní vyšetření ukázalo, že obžalovaný má sklon k patologické agresivitě. Samozřejmě v případě, pokud by to, co je mu kladeno za vinu, nebylo prokázáno, tak by samozřejmě znalci nenavrhovali žádná opatření a ani soud by zřejmě obžalovaného neshledal vinným. Znalec ještě jednou opakuje, že zjistili agresivní sklony u obžalovaného, avšak je otázkou, kterou se musí zabývat soud, zda se vše stalo tak, jak popsala poškozená. Nicméně k popisu a výpovědi poškozené znalec uvádí, že to, jak ona celou situaci popsala, je velmi typické právě pro uvedenou sexuální deviaci. K vlastnímu falopletismografickému vyšetření pak znalec uvedl, že reakce na podněty, které prokazují sexuální agresivitu, byly objektivně zjištěny při tomto vyšetření. Uvedených podnětů je při vyšetření více a dochází tak k minimálnímu zkreslení, a to zejména, když se jednalo o první podobné vyšetření obžalovaného v jeho životě. Co se týče náhledu obžalovaného na jeho deviaci, pak znalec uvádí, že ani po dnešním výsledku obžalovaného nemá pocit, že by se cokoliv na jeho náhledu na svou deviaci změnilo. Nicméně znalec připouští, že obžalovaný je schopen trvalejšího vztahu, lásky a předpokládá, že i v minulosti takové vztahy měl. Znalec by obžalovanému doporučil, aby i v případě, že soud dojde k závěru, že se uvedený skutek nestal a že ho není možno klást za vinu obžalovanému, vyhledal nějakou specializovanou pomoc a dobrovolně navštívit sexuologa a poradit se s ním, jak se s agresivními sklony vyrovnat. K vlastnímu falopletismografickému vyšetření znalec ještě dodává, že toto vyšetření je laboratorní, je to doplňující vyšetření a pokud jsou výsledky tohoto vyšetření ve shodě s dalšími zjištěními, jak tomu bylo v tomto případě, má uvedené vyšetření velmi vysokou vypovídající hodnotu. K vlastní léčbě, kterou znalci navrhuji, pak

uvedl, že patologickou sexuální agresivitu není možno jako deviaci vyléčit, lze ji pouze léčit. Tato deviace je totiž určitou celoživotní dispozicí, cílem léčby tedy není zbavit pacienta této deviace, ale naučit ho s touto deviací žít, tzn. akceptovat, že touto deviací trpí a pomoci mu získat náhled a naučit ho mechanismy, které mu nutkání k deviantnímu chování pomohou transformovat do společensky nezávadného chování. U obžalovaného navrhli znalci ústavní formu léčby právě z důvodu, že u něj zcela chybí jakýkoliv náhled na svou deviaci. Jinak obecně lze uvést, že tuto deviaci lze léčit i formou ambulantní. Volba léčby závisí zejména na tom, jak posuzovaný spolupracuje či nespolupracuje a popírá svou deviaci nebo má agresivní postoj nebo velice negativní postoj k vlastní léčbě, v takových případech bývá volena forma ústavní, kdy je efektivita léčby větší. Naopak, pokud je spolupráce pacienta s lékařem dobrá, lze uvažovat o formě ambulantní léčby. Vzhledem k tomu, že u obžalovaného zcela chybí náhled na jeho deviaci, znalci navrhli léčbu ústavní formou, obžalovaný totiž sám sebe považuje za jedince, který je zcela v pořádku a jediný, čeho ze svého chování lituje, byla právě nabídka peněz poškozené. To, že k celé situaci došlo, mu naopak nepřipadalo nijak zvláštní. Rovněž v případě předchozího odsouzení, kdy byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, nabízel peníze a svou činnost ve finále popíral, i zde tedy chyběl jakýkoliv náhled na deviantní chování.

Obžalovaný k výslechu znalce uvedl, že to, že litoval nabídky peněz, bylo způsobeno tím, že právě v tu chvíli nastal zlomový okamžik, kdy se celá situace otočila a slečna se začala chovat zcela jinak než předtím.

Znalec z oboru psychologie Doc. PhDr. Petr Weiss, PhD. zcela odkázal na svůj písemný znalecký posudek a setrval na jeho závěrech. Nadto dodal: V mezidobí, které uplynulo od vyšetření, se znalci nedozvěděli žádné takové skutečnosti, které by mohly na závěrech vyšetření cokoli změnit. U obžalovaného se jedná o jedince inteligenčně nadprůměrného bez jakékoli známky duševního onemocnění, bez závislosti na psychoaktivních látkách, bez poškození centrálního nervstva nebo poruchy osobnosti. Jediné, co diagnostikovali patologického, byla porucha sexuální preference ve smyslu patologické sexuální agresivity. Co se týče odpovědi na otázku o možnostech resocializace u obžalovaného, znalec uvádí, že resocializace je plně závislá na úspěšnosti navrhované ochranné sexuologické ústavní léčby. Závěr o deviaci obžalovaného a o nutnosti výše uvedené léčby vyplynul především z vlastního vyšetření, a to jak psychodiagnostického, tak i faloplektismografického a dále výpovědi poškozené, která byla však pouze součástí komplexu faktů. Všechny skutečnosti a vyšetření potvrzovaly, že v případě obžalovaného je skutečně přítomna sexuální deviace. Co se týče předchozího odsouzení za sexuální delikt, který probíhal méně agresivním způsobem, nicméně podobným způsobem, a postoj obžalovaného k tomuto minulému deliktu, za který byl podmíněně odsouzen, to vše potvrzuje závěr a diagnózu znalců. Znalec uzavřel, že se skutečně jedná o patologickou sexuální agresivitu. Obecně lze uvést, že v případě patologické sexuální deviace je chování velmi individuální, v některých případech patologicky sexuální agresor dokonce i celoživotně volí pouze expozici genitálu, tedy masturbaci před neznámou cizí ženou, event. spojenou s nějakým navazováním kontaktů. Toto však nic nemění na závažnosti diagnózy základní poruchy. Sexuálně agresivní jedinec tak na místo preferované aktivity může volit méně nebezpečnou, méně ohrožující aktivitu, průběhová forma deviace je tak vždy velmi individuální a ne vždy má stoupající nebezpečnost.

Dále byly čteny **listinné důkazy**. Významným listinným důkazem bylo především odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická biologická genetická expertíza Kriminalistického ústavu Praha PČR. Ihned po spáchání skutku byl poškozené L. Š. odebrán stěr z tváře, na niž měl pachatel ejakulovat. Na tamponu pak byla odborným zkoumáním potvrzena přítomnost lidského spermatu. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že dne 25.6.2015 se obžalovaný H. K. dopustil v. přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, a to tím, že v parku onanoval a kolemjdoucí poškozené se ptal, zda mu nechce pomoci a nabízel jí za to peníze. Za toto jednání byl Obvodním soudem pro Prahu 10 odsouzen trestním příkazem ze dne 15.7.2015, který nabyt právní moci dne 7.8.2015 a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Ve spise je založena podstatná část spisového materiálu vedeného policejním orgánem PČR, OŘ policie Praha IV, MO Strašnice pod sp. zn. , včetně předmětného trestního příkazu.

V souvislosti s tímto přečinem byl vložen profil DNA obžalovaného do databáze a byla zjištěna shoda s DNA ve spermatu, které bylo po znásilnění setřeno z tváře poškozené. Jak vyplývá z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, ze dne 16.12.2015, pravděpodobnost této shody mnohonásobně překračuje hranici stanovenou jako limit individuální identifikace. Lze proto konstatovat, že původcem spermatu v předložených vzorcích – stěru z tváře poškozené, je s pravděpodobností hraničící s jistotou osoba obžalovaného. Toto tvrzení by neplatilo pouze v případě, že by obžalovaný pocházel z jednovaječných dvojčat, které mají identický DNA profil. Ze spisových podkladů rovněž vyplývá, že v obou případech obžalovaný nabízel ženám peníze.

Ve spise je založena lékařská zpráva ze dne 28.7.2013, ze které má soud za prokázané, že pochva i zevní genitál poškozené byly při vyšetření v 05:04 hod. bez známek poranění. Na dolních končetinách byly lékařem zjištěny drobné modřiny. Popis místa v protokole o ohledání místa činu, náčrtek místa činu včetně fotodokumentace korespondují s výpověďmi poškozené i obžalovaného – co se týče popisu místa činu a průběhu děje (přesunu obou v domě). Z fotodokumentace ze dne 28.7.2013 je dále patrná podlitina na levém lýtku poškozené. Rovněž výsledek dechové zkoušky poškozené, která měla v 6:13 hodin 2,04% alkoholu v dechu, odpovídá tomu, co uvedli obžalovaný i poškozená a rovněž slyšené svědkyně.

V hlavním líčení byly čteny i další listinné důkazy, jako úřední záznamy, týkající se šetření k tomuto skutku. Z těchto důkazů nebyly zjištěny žádné podstatné informace, ze kterých by bylo možno učinit závěr o osobě pachatele.

Dále byly čteny listinné důkazy k osobě obžalovaného, z rejstříku trestů a spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. bylo zjištěno, že obžalovaný byl odsouzen za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku výše uvedeným rozhodnutím. Byly dále čteny zprávy z místa bydliště o pověsti obžalovaného v místě bydliště, bylo zjištěno, že krom uvedeného odsouzení na obžalovaného nejsou evidovány žádné negativní záznamy.

Soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu, podle svého vnitřního přesvědčení, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr.řádu. Soud má za to, že trestná činnost obžalovaného byla prokázána. Byl bez důvodných pochybností prokázán skutek, v rozsahu jak

je popsán shora ve výroku tohoto rozsudku. Poškozená byla nejprve oslovena a následně i nucena proti své vůli k pohlavnímu styku, k tomu jednání došlo dne 28.7.2013 kolem 03:30 hodin, a tohoto jednání se dopustil obžalovaný. To bylo prokázáno jednak výpovědí poškozené, částečně i výpovědí obžalovaného (slovní kontakt s poškozenou, následování do domu i fyzický kontakt a závěrečná nabídka peněz), a dále odborným vyjádřením z oboru kriminalistika z odvětví kriminalistická biologická a genetická expertíza, neboť ve vzorku spermatu z obličeje poškozené byla jednoznačně zjištěna přítomnost spermatu osoby mužského pohlaví, přičemž bylo stanoveno, že toto sperma odpovídá DNA obž. K [REDAKCE]. Poškozená byla v době uvedeného jednání nejméně ve středním stupni opilosti (prokázáno i následnou dechovou zkouškou), svědkyně však vypovídaly, že je zvyklá pít a nepřišla jim opilá natolik, aby nevěděla, co dělá. Rovněž obžalovaný vypověděl, že mu opilá nepřišla, spíše nevyrovnaná a neklidná či podrážděná. Toto by nasvědčovalo spíše střednímu či mírnému stupni opilosti. Je pravděpodobné, že z počátku reagovala na oslovení obžalovaného vstřícně, následně však odmítla pokusy o fyzické sblížení a počala se bránit. Toto soud uvěřil poškozené, neboť i pro rozpory ve výpovědi obžalovaného, kdy nebyl schopen jednoznačně uvést, zda byl poškozenou uspokojován rukou či ústy, vedly soud k tomu, že jeho popisu průběhu celého děje neuvěřil. Obžalovaný byl poškozenou do jisté míry okouzlen, popisuje, jak si hrála s vlasy, usmála se, ... Právě díky detailnímu popisu chování poškozené, je soud toho názoru, že původní slovní kontakt obžalovaný nenavázal s úmyslem zmocnit se poškozené silou. Soud je toho názoru, že až v průběhu času začal obžalovaný jednat pod vlivem poruchy své sexuální preference (patologické sexuální agresivity) a snažil se sexuálního spojení dosáhnout přes odpor poškozené. Z fotografií poškozené po činu, lékařského vyšetření, i výpovědi poškozené je zřejmé, že obžalovaný využíval své fyzické převahy, avšak nebyl nijak brutální. V oblasti pohlavních orgánů nebyla poškozená nijak poraněna a k dokonání pohlavního styku souloží nedošlo. Ve chvíli, kdy došlo k ejakulaci, obžalovaný zanechal svého jednání. Je velmi pravděpodobné, že použití násilí v zápětí i litoval, čemuž nasvědčuje i výpověď poškozené, že se jí omluvil a pohládl jí. Nabídka peněz, popsána jak obžalovaným tak poškozenou, zcela logicky poškozenou urazila a dotkla se jí. Tato nabídka rovněž dokresluje celý čin obžalovaného, jak se vyjádřili i oba znalci jak z oboru psychiatrie – sexuologie, tak z oboru psychologie. Rovněž v takovéto nabídce lze spatřovat jistý prvek agresivity, nadřazení se nad obětí, a jak je prokázáno následným odsouzením za skutek spáchaný obžalovaným dne 25.6.2015, je pro obžalovaného takovéto jednání typické.

Obhajoba dokládala soudu příbalový leták od přípravku [REDAKCE] který mohla v daný den užít poškozená, jak připustila. Při užívání tohoto léku jsou pacienti upozorňováni na skutečnost, že tento lék nemá být kombinován s alkoholem. S ohledem na skutečnost, jak popsali chování poškozené svědkyně i sám obžalovaný, dle názoru soudu buď v daný den poškozená lék neužila, nebo pouze v takové míře, že to nemělo v kombinaci s požitým alkoholem žádný vliv na její chování.

Dle názoru soudu je tedy bez důvodných pochybností prokázáno, že skutek se odehrál tak, jak je popsán ve skutkové větě rozsudku. Pokud jde o odpovědnost obžalovaného za toto jednání, bude rozebrána otázka přičetnosti níže v právním rozboru, nicméně nyní lze konstatovat, že soud v tomto směru plně vycházel ze znaleckých posudků prof. Weisse a MUDr. Daneše.

Soud tak neuvěřil výpovědi obžalovaného, že sexuální aktivita byla ze strany poškozené vyvíjena dobrovolně a takovým způsobem jak ji obžalovaný popsal.

K výpovědím svědků Z [REDAKT], D [REDAKT] a A [REDAKT] V [REDAKT] soud uvádí, že v podstatě tyto výpovědi při svém rozhodování nemohl brát v úvahu, neboť se jednalo o skutečnosti, které svědci znali z doslechu a oběma svědkům událost vyličil obžalovaný. Je otázkou, zda událost vyličil svědkům krátce po celé události či nikoliv. Soud s ohledem na výše uvedené nehodnotí, zda svědci vypovídali pravdivě či nikoliv.

Pokud jde o **právní kvalifikaci**, domnívá se soud, že se jedná o pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Pokusu trestného činu **znásilnění** podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a) se obžalovaný dopustil tím, že poškozenou I [REDAKT] Š [REDAKT] snažil násilím donutit k pohlavnímu styku, resp. k souloži a jeho snaha a úmysl donutit ji k pohlavnímu styku nebyla korunována úspěchem - dokonána. Obžalovaný tímto svým jednáním zasáhl především zájem společnosti na ochraně osobní svobody jednotlivých fyzických osob, a též osobní integritu poškozené, která má právo svobodně rozhodovat o svém pohlavním životě. Obžalovaný se na poškozené dopustil násilí. Obžalovaný nejprve poškozenou tiskl ke zdi a snažil se jí stáhnout šortky. Vnikl za ní do domu a následoval ji po schodech v domě do suterénu, kde ji povalil na záda, stáhl šortky i kalhotky zhruba ke kolenům, a ztopořeným penisem se snažil proniknout do její vagíny. Toto se mu pro odpor poškozené nezdařilo a on vestoje ejakuloval na její tvář.

Za násilí je třeba považovat použití fyzické síly k překonání kladeného odporu či zamezení očekávaného odporu. V tomto případě platila zprvu druhá varianta, protože poškozená byla jednáním obžalovaného překvapena, z počátku odpor vůbec nestihla klást a byla obžalováním v podstatě vehnána do chodby domu, kde poté co ji obžalovaný dostihl, mu kladla odpor do té míry, že nedošlo k vlastní souloži, ale obžalovaný pouze ejakuloval na její tvář. Toto jednání lze též označit jako pohlavní styk ve smyslu ust. § 185 odst. 1 tr.zákoníku, kdy se tímto pojmem rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Tento pojem je velmi široký, zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou – dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Jednání obžalovaného směřovalo k dosažení soulože, kdy však obžalovaný na tvář poškozené ejakuloval, aniž by se mu podařilo překonat její odpor a soulože dosáhnout. Obžalovaný tedy svým násilným jednáním směřoval k tomu, aby si vytvořil možnost k vykonání soulože na poškozené a donutil ji případně k jinému obdobnému pohlavnímu styku dle odst. 2 výše uvedeného ustanovení.

Obžalovaný přitom jednal úmyslně, věděl, co činí. Obžalovaný také nepochybně takto jednat chtěl, byť se mu vlastní soulože dosáhnout nepodařilo, tak tato byla cílem jeho snažení. Obžalovaný tedy jednal s úmyslem přímým, který se vztahoval ke všem znakům jeho jednání.

Soud se též zabýval otázkou přičetnosti obžalovaného jako formálního obecného znaku tohoto tr.činu. Ze znaleckých posudků prof. PhDr. Weisse, Ph.D., a MUDr. Daneše jednoznačně vyplývá, že obžalovaný trpěl jinou sexuální poruchou ve formě poruchy sexuální preference, a to konkrétně modu jednání (sex. agrese), přičemž tato sexuální deviace vedla

ke snížení schopností ovládacích u obžalovaného ve vztahu ke zdržení se takového jednání. Obžalovaný tedy měl podstatně sníženou schopnost ovládací. Vzhledem k těmto okolnostem lze hodnotit, že obžalovaný byl zmenšeně přičetný (jde pouze o zmenšenou přičetnost – ve vztahu k trestnému činu znásilnění). Nicméně znalci jednoznačně uvedli, že obžalovaný nebyl nepřičetný, neboť jeho schopnosti ovládací nebyly vymizelé.

Daný případ přitom je natolik **společensky škodlivý**, že vůbec nelze uvažovat o možnosti mimotrestního postihu ve smyslu § 12 odst. 2 tr.zákoníku. Jednání obžalovaného bylo velmi společensky škodlivé a jeho trestná činnost je velmi závažná, jak bylo rozvedeno shora. Obžalovaný si vybral zcela náhodnou oběť, která byla osamocená, přepadl ji v nočních hodinách, poškozená neměla příliš možností, jak se bránit. O nebezpečnosti obžalovaného a o jeho sklonech k agresivitě hovořili též znalci a je jednoznačné, že obžalovaný tyto sklony má, neboť po nyní projednávaném jednání se dopustil dne 25.6.2015 v [REDAKCE] přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, a to tím, že v parku onanoval a kolemjdoucí poškozené se ptal, zda mu nechce pomoci a nabízel jí za to peníze. Za toto jednání byl Obvodním soudem pro Prahu 10 odsouzen trestním příkazem ze dne 15.7.2015, který nabyl právní moci dne 7.8.2015.

Za uvedený skutek, kterým se obžalovaný dopustil výše uvedeného zločinu, bylo třeba obžalovanému ukládat **souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku**, neboť obžalovaný byl odsouzen za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku Obvodním soudem pro Prahu 10 - trestním příkazem ze dne 15.7.2015, který nabyl právní moci dne 7.8.2015; a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. V daném případě je nejprísnejším ustanovením § 185 odst. 2 tr. zákoníku, který stanoví na jednání obžalovaného trest odnětí svobody s trestní sazbou v rozpětí dvě léta až deset let.

Druh trestu a jeho výměru soud určoval s přihlédnutím k ust. § 39 odst. 1 tr.zákoníku. Přihlížel přitom k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, k osobním rodinným a majetkovým poměrům pachatele, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Soud přihlížel též k chování obžalovaného po činu, jakož i k jeho snaze nahradit škodu, resp. odstranit škodlivé následky činu. K závažnosti činu obžalovaného lze odkázat na to, co bylo uvedeno shora. Obžalovaný nebyl v době uvedeného jednání soudně trestán. Dále však již ve prospěch obžalovaného nehovoří prakticky žádná polehčující okolnost, neboť obžalovaný se ke svému trestnému činu nedoznal, tedy jej ani nelitoval, nepokoušel se nahradit škodu trestným činem způsobenou. Soud tak přihlédl zejména ke skutečnosti, že v době spáchání trestného činu byl obžalovaný osobou bezúhonnou. Proto soud vyměřil obžalovanému trest ještě výchovný a to **trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců**, tedy poblíž spodní hranice trestní sazby. Délku **zkušební doby** pak soud stanovil v maximální možné míře **60 měsíců**, neboť se domnívá, že chování obžalovaného bude vhodné sledovat po delší zkušební dobu a zjišťovat, zda se jeho přístup k dodržování pravidel změnil či nikoliv, nadto jakýkoliv exces obžalovaného ve zkušební době již povede k tomu, že soud bude nucen rozhodnout, že si obžalovaný trest odnětí svobody vykoná jako již nepodmíněný.

Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, navrhovali uložit obžalovanému **ochranné léčení sexuologické** ústavní formou. Soud má za to, že jejich návrh byl naprosto důvodný, přesto ochranné léčení ve formě neukládal, a to pouze z jediného důvodu, neboť obžalovaný soudu doložil, že již kontaktoval sexuologické centrum a podrobuje se psychoterapeutické léčbě formou rozhovorů, kdy v období od 12.4.2016 do 13.6.2016 proběhlo celkem 9 setkání a další následovala ještě před vynesemím rozsudku. Soud z této skutečnosti vycházel při rozhodování o formě ochranného léčení a uložil **léčbu ve formě ambulantní**, neboť je toho názoru, že obžalovaný si již počal uvědomovat závažnost svého problému a snaží se jej řešit, byť zvolil ke své obhajobě taktiku, která o tom zcela nesvědčí. S ohledem na dobrovolné započetí léčby obžalovaným se tak lze domnívat, že k dosažení náhledu obžalovaného na jeho deviaci a k možnosti zvládnutí dalšího života obžalovaného ambulantní forma léčby postačí.

P o u č e n í : Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 8. srpna 2016

Ing. Mgr. Hana Chaloupková
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Holnová